

ΣΑΒΒΑΤΟΝ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος: Ἀκάθιστος Ὑμνος

Ἱ. Εἰκὼν (ΙΖ΄ αἰ. καὶ 1845), Ἱ. Μ. Ὁδηγητρίας
Γορτύνης Κρήτης.

Ἀπολυτίκιον. Ὑψος πλ. δ΄.

Αὐτόμελον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἄσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῃ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν Σοί· Ὅν καὶ βλέπων ἐν μήτρῳ Σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζων Σοί·

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον. Ὑψος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω Σοί ἡ Πόλις Σου Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς

ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον ἐκ παντοίων μὲ κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω Σοί·

Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μεγαλυνάριον.

Χαῖρε ἅγιον Ὄρος καὶ Θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε Βάτε καὶ ἀκατάφλεκτη, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου Γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητοὺς πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχοι.

Ὑμνοὶς ἀϋπνοὶς εὐχαρίστως ἡ Πόλις,
Τὴν ἐν μάχαις ἄγρυπνον ὑμνεῖ Προστάτιν.

Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν

(Ἐβρ. θ΄ 1-7· Λουκ. α΄ 39-49, 56)

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἀκάθιστον Ὑμνον.

Περὶ τὸ 620 ἔτος οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἄβαραι,

γένος σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφοτέροι μετὰ στρατοῦ πολυαρίθμου, ἐπολιόρκησαν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀπόντος τότε τοῦ Βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ τὴν μὲν θάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἰππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἔφοδον ἔτοιμοι. **Οἱ** δὲ πολῖται, καίτοι γενναίως ἀνθιστάμενοι, ἀλλ' ὀλίγιστοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τοσαύτης ὀρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἐστήριζον τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου. **Καὶ** τῷ ὄντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερὸς τὰ μὲν πλοιάρια πάντα συντρίψας ἐβύθισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρβάρων τὰ πτώματα ἐξέβρασεν ἔμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις Ναοῦ τῆς Θεοτόκου. **Ἐκ** τούτου θαρρήσας ὁ λαὸς ἐξῆλθε τῆς πόλεως καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιποὺς φεύγοντας ὑπὸ τοῦ φόβου. **Τὸ** δὲ ἐσπέρας συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου Ναόν, ἀπέδωκαν Αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μηδὲως καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὕμνος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη Ὑμνος Ἀκάθιστος. **Τῆς** παραδόξου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἴκους τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγινώσκομεν σήμερον κατ' ἐξοχήν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, οἱ δὲ εἰς Γεώργιον τὸν Πισίδην σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτὸν καὶ χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗτινος καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν· «Εἰς τὴν γενομένην ἔφοδον τῶν βαρβάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀστοχίαν· ἦτοι, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μετὰ τὸν Ἀβάρων καὶ Πολιτῶν». **Νεώτεροι** γινώματι ἱστοριογράφων κρίνουσι τὸν Ἀκάθιστον Ὑμνον ἀρχαιότερον.

Ταῖς τῆς Σῆς Ὑπερμάχου τε καὶ Ἀπροσμάχου Μητρὸς πρεσβεΐαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, τῶν περικειμένων καὶ ἡμᾶς ἀπάλλαξον συμφορῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος Φιλάνθρωπος. **Ἀμήν.**

